

Neděle 3. adventní

L1, 67-80

13.12.2020

Pozdrav:

Pokoj vám všem, kteří jste v Kristu Ježíši.

Introit:

Je to Hospodin, náš Bůh, kdo soudí celou zemi.
Věčně pamatuje na svou smlouvu, na slovo, jež přikázal tisícům pokolení.

Píseň: 69

Čtení: Mal3, 1-5

Píseň: 76

Kázání: L1, 67-80

Většina lidí zná chvalozpěv Mariin. Ve stínu zůstává chvalozpěv Zachariáše nad právě narozeným synem. Benedictus, tak se nazývá chvalozpěv při narození Jana zvaného Křtitel.

Zachariáš v narození svého syna vidí nejen naplnění svého osobního přání. Zachariáš v narození vytouženého syna vidí též naplňování slibů Pána Boha. V Zachariášově chvalozpěvu jde o zaslíbení daná Bohem a naplňování těchto zaslíbení nejen v osobním životě, ale hlavně v dějinách. Boží zaslíbení jsou dějinnou skutečností. Nejsou jen nějakým výkonem víry či nevěry, mravním vypětím. Zaslíbení dané Izraeli trvá a nikdo a nic jej nemůže ve svém naplňování zastavit.

Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele, protože navštívil a vykoupil svůj lid. Eulogetos – doslova „dobře mluvití“. Zachariáš doslova začal dobře mluvit. Jako by po oněmění našel dobrou řeč. Začal dobře mluvit o Hospodinu.

Napadá mě otázka, jak my mluvíme o Hospodinu? Umíme nechat působit Ducha svatého, abychom dovedli dobře mluvit o Hospodinu? Umíme naše ústa zadržet, tehdy, když se do nich derou slova stěžování si na všechno možné? Možná si někdo řekne, Zachariášovi se to chvalořečilo, vždyť se mu narodil syn.

Zachariáš dobře mluví nikoli o svém synovi, ale o úplně něčem jiném. Dobře mluví o konkrétním Bohu. O Bohu, který v dějinách lidu izraelského nejednou osvědčil svoji moc a sílu projevující se v nesmírném milosrdenství a slitování, projevující se v záchraně.

Zachariáš dobře mluví o Bohu; nikoli, že se jemu dostalo něco dobrého, ale protože Bůh navštívil a vykoupil svůj lid. Bůh sestoupil dolů, aby mohl navštívit, tedy býti nablízku s lidmi, se setkat s člověkem.

Proto Zachariáš zpívá, proto se raduje, proto je naplněn radostí. Zaslíbení, která už tu jsou, ale zároveň se vyplňují ve chvíli, kdy Zachariáš je veden Duchem svatým. Duch svatý dává zahlédnout to, co naše tělesné oči nevidí. Zachariáš zahlédl vykoupení.

A opět se můžeme ptát, jak mohl zahlédnout Zachariáš vykoupení? Ještě se Ježíš nenarodil. Ještě na Ježíše jenom čekáme a zpíváme „Navštiv nás Kriste žádoucí“. Mohli bychom odpovédět asi takto: mohl díky Duchu svatému a duchu prorockému.

Ano, jistě, někdo si řekne. Tomu se to mluvilo, když se mu již splnil jeho sen, když jej navštívil Duch svatý i prorocký. Ono to tak jednoduché nebylo. Oněměl, jeho ústa nemohla chválit Boha, jeho spojení s Bohem v jeho němotě bylo ohroženo. Jeho ticho jej naučilo toužit po Bohu živém. Jeho němá ústa nemohla chválit Boha. Umíme, tak jako Zachariáš, chválit Boha, nejsou naše ústa němá, ve chvílích, kde místo naříkání bychom měli žehat a chválit?

Zachariášova víra v této zkoušce obstála, a proto uvěřil nejen v narození svého syna, které se již splnilo, ale také v zaslíbení: *našemu otci Abrahamovi, že nám dá, abychom vysvobozeni z rukou nepřátel a proti strachu jej zbožně a spravedlivě ctili po všechny dny svého života*. Zachariášovo dobré mluvení o Bohu nás odkazuje hluboko do dějin Izraele. Jako by v dobrořečení Zachariášově proběhly v jednom okamžiku celé dějiny Izraele. To Hospodin navštěvoval a vykupoval svůj lid, kdykoli se dostal na scestí. To on šel pro svůj lid do Egypta, země otroctví. To on vedl svůj lid pouští. Byl to i on, kdo dovedl lid z babylónského zajetí. Bůh Izraele Hospodin nemohl svůj lid opustit a neustále jej navštěvoval svým milosrdenstvím a slitováním.

Nejen víra a Duch svatý, ale i dějinné zkušenosti vedou Zachariáše k dobrému mluvení o Bohu. Jak by mohl o tomto Bohu mluvit špatně, když prokázal tolikeré milosrdenství?

Ještě se zastavme trochu u toho *vysvobození z rukou nepřátel a proti strachu*. Ano, možná, že má církev nějaké nepřátele. Myslím si, že největšími nepřáteli jsme častokrát my sami sobě. Něco v nás, co nám brání být ve společenství církve. Nepřítel, který nám nedovolí dobře mluvit o Bohu i lidech. Nepřítel, který nás má v hrsti, protože naše ústa jsou němá pro chvalozpěv.

Zachariáš svůj chvalozpěv zpívá navzdory tomu, že je starý a neví, zdali se dožije Janovy dospělosti. Zpívá svůj chvalozpěv navzdory politické situaci, která pro Izrael není zrovna růžová. Zpívá jako ten, který byl vysvobozen od strachu z toho, co na nás ještě přijde hrozného.

Zachariáš chválí Boha a tím může zahlédnout spásu. Zahlédnout toho, jenž přichází i v tomto čase k nám. Přichází, aby nás vysvobodil a vyrval z hrsti toho zlého. Přichází, aby nás zbavil strachu. Přichází, aby nás přijal do svého království.

Tomu nechť patří naše chvalozpěvy, naše chvály. Amen.

Píseň: 75

Poslání:

Lid bydlící v temnotách uvidí veliké světlo;
světlo vzejde těm, kdo seděli v krajině stínu smrti.

Požehnání:

Sám pak Pán pokoje dejž vám vždycky pokoj všelijakým způsobem.
Pán budiž se všemi vámi.

Píseň: 636